

Bondekonen og drømmevæddeløb

Det kræver en hel formiddag for Anna at fordøje en af de sidste drømme.

Nu havde hun også i flere dage døjet med en voldsom influenza med feber. Måske var det influenzaens ubehageligheder, der fremkaldte feberdrømme. Nu var der næsten kun den evindelige hoste og lidt hovedpine tilbage. Opiumshostesaft er ikke længere hvad det har været. Hun havde fået lægen til at ordinere sig flaske nummer to med denne stads i. Forhåbentlig lakkede influenzaen nu snart mod sin ende. Opiums- eller valmuebønder, beduiner, - der var stikordet til nattens orientinspirerede drøm.

”Et stort antal heste med deres ryttere var nu samlet i umiddelbar nærhed af startlinjen. Hestene sparker ud efter hinanden, skubber og bider. Så lyder et startskud et eller andet sted fra. Flere ryttere pryglers deres heste til at sætte i spurt. Drengens hest lader sig ikke distrahere. Den er klar og sætter i galop med pilens fart. Den bæres frem af en indre kraft og drengen prøver bare at gøre sig så lille, let og ubetydelig som mulig. Uden sadel og seletøj er det svært ikke at blive katapulteret af hesten. Bunken af heste bevæger sig næsten svævende hen over sandet, og dog er alt og alle indhyllet i en kæmpemæssig støvsky. Han kniber øjnene sammen for at afværge det fine sandstøv i øjnene. Han har ondt af hestene, allermest sin 4-benede ven. Han kan kun tilnærmelsesvis skimte at der ikke er nogen foran dem, men hvor tæt løbet er, har han ingen anelse om. Inden han har nået at sanse så meget, er de i mål, et hestehoved foran de næst hurtigste.

En tvivlsom outsider, den var der nok ikke så mange der havde satset på. Det er nok til stor skuffelse og ærgrelse for mange på sidelinjen at de nu bliver hyllet. Mistroiske øjne hviler da også på dette besynderlige par. Den driftige forretningsmand med den hvide lange kjortel, som fik dem involveret i alt dette, er hurtigt på pletten, og nærmest mod drengens vilje stikker han et bundt pengesedler i drengens tomme bukselomme, alt imens han klapper hesten og gestikulerer vildt og voldsomt. Og inden drengen får taget bestik af situationen, er de allerede filtret ind i den nye horde af heste og ryttere som bevæger sig mod startstedet. Bondefanget af denne åleglatte beduin er drengen på randen af sine kræfter. Koldsveden hagler af ham, da han til sin store forskrækkelse ser, at der nu er flere stærkere heste med i løbet, han banger for udfaldet. Hans egen og hestens mave er mere end tomme, så det er vel på de sidste kræfter de må klare det her. Han læner sig ned mod hestens hals, og hvisker rosende ord i dens ører. Han beder en lille bøn, og overlader så resten til hesten.

Der må være magi i støvet ørkenluft, tomme maver, bønner eller rosende ord, for det helt utrolige sker, de vinder lige nøjagtig med en mulespids. Straks er den gjaldende jubelmasse omkring dem, og den driftige handelsmand stiller sig i vejen, drengen kan ikke manøvrere hesten væk. Her og der faldbyder de guldsmykker, ædelt tøj og penge. Det virker som om de hellere end gerne vil bytte deres varer med hans hest. Andre af de omkringstående virker dog mere truende end interesserede, men pludselig går hesten på bagbenene, så folk viger skræmte tilbage, og de kan flygte ud af mængden. Hesten sætter i trav op og ned af forskellige sidegader indtil de har lagt tumulten bag sig.

Bondekonen og drømmevæddeløb

De ender i en lidt afsides liggende lukket større gårdhave. Den er omgivet af høje mure, hvor roser i de skønneste farver klatrer hen over murene og sender deres dufte ud i hele haven. Daddel og oliventræer giver skygge, magnolietræer forsøger af overgå roserne i duft, fugle kvidrer kun afbrudt af et springvands sagte plasken, ellers er der fredeligt og stille i denne have. Her er vand i overflod. Under et af magnolietræerne står en bænk. Træt synker drengen ned på bænken mens hesten for første gang drikker en masse vand, hvorefter den nipper til det frodige, nyligt vandede græstæppe.

Da drengen vågner igen langt ud på eftermiddagen, har klostrets beboer tørret og striglet den fuldstændigt udmattede og svedende hest og stillet en stor skål frugter og bær frem til drengen sammen med nybagt brød og urtete. Klosteret er nu deres helle. Her har ingen handelsmænd adgang. Her kan de hvile, føle sig sikre for en stund. Her kan de nyde stilheden og bare være til uden bekymringer og krav og forhåbentlig tanke ny energi. Her kan de måske komme på sporet af noget tabt og finde tråden der skal bære dem fremad. Er det her en flig af paradiset have?"